Td 052_16

[…]
ήρθα στη γειτονιά σου
χρυσή κορδέλα σου, *αχ βρε*, σου ’φερα
χρυσή κορδέλα σου ’φερα να δέσεις τα μαλλιά σου
όλοι οι ξένοι μ’ έ-, *αχ βρε*, μ’ ένιωσαν
όλοι οι ξένοι μ’ ένιωσαν και συ κόρη κοιμάσαι.
Αν είσαι με τη μά- με τη μάνα σου
αν είσαι με τη μάνα σου να ’ρθω να σε φιλήσω
κι αν είσαι με τον ξέ- με τον ξένονε
κι αν είσαι με τον ξένονε να ’ρθω να πολεμήσω
να βγάλω τούρκικα τούρκικα σπαθιά
να βγάλω τούρκικα σπαθιά και φράγκικα μαχαίρια
να πάρω το κεφά- το κεφάλι του
να πάρω το κεφάλι του σα μήλο στην ποδιά μου
κι αν λερωθούν τα ρού-, *βρε*, τα ρούχα μου
κι αν λερωθούν τα ρούχα μου, *βρε*, ποιος θα μου τα πλύνει.
Εγώ είμ’ άξια και λυ-, *βρε*, και λυγερή
εγώ είμ’ άξια και λυγερή τα ρούχα σου να πλένω
βάζω το δάκρυ μου, *αχ*, το δάκρυ μου
βάζω το δάκρυ μου νερό το φτύσμα μου σαπούνι
βάζω και τις πλεξί- τις πλεξίδες μου
βάζω και τις πλεξίδες μου σκοινάκι και τ’ απλώνω.

[……] ήρθα στη γειτονιά σου
χρυσή κορδέλα σου ’φερα να δέσεις τα μαλλιά σου
όλοι οι ξένοι μ’ ένιωσαν και συ κόρη κοιμάσαι.
Αν είσαι με τη μάνα σου να ’ρθω να σε φιλήσω
κι αν είσαι με τον ξένονε να ’ρθω να πολεμήσω
να βγάλω τούρκικα σπαθιά και φράγκικα μαχαίρια
να πάρω το κεφάλι του σα μήλο στην ποδιά μου
κι αν λερωθούν τα ρούχα μου ποιος θα μου τα πλύνει.
Εγώ είμ’ άξια και λυγερή τα ρούχα σου να πλένω
βάζω το δάκρυ μου νερό το φτύσμα μου σαπούνι
βάζω και τις πλεξίδες μου σκοινάκι και τ’ απλώνω.